

Ook de johannesbroodboom groeit hier in het wild. Het is een plant uit de vlinderbloemenfamilie. De soort komt voornamelijk voor in het Middellandsezegebied. De plant staat bekend om de hoge voedingswaarde van de peulen, die johannesbrood worden

genoemd. Een veelgebruikt product van de johannesbroodboom is het johannesbroodpitmeel. Een ander product van de johannesbroodboom is carobepoeder. Dat wordt verkregen door de geroosterde peulen te vermalen en kan dienen als alternatief voor cacao.

Het meel van de johannesbroodboom wordt ook gebruikt in babyvoeding en zou de reflux verminderen. Op Kreta wordt het ook verwerkt tot thee. Omdat het gewicht van de zaden van deze boom vrijwel constant is - te weten 0,2 g - werden ze gebruikt als gewichtjes bij

precisiemetingen (van bijvoorbeeld diamanten). Het woord karaat zou afgeleid kunnen zijn van het Oudgriekse woord keration wat vrucht van de johannesbroodboom betekent.

Een grotwoning in Sa Cova ligt deels verscholen onder een rotswand. Dergelijke woningen vinden we veel in Spanje en zijn eilanden. Sommige van deze woningen zijn duizenden jaren oud en werden nog uitgehakt met de hand met harde stenen.

Donderdag 21 oktober 2021

Soort : Van de Mirador de ses Barques naar Sa Calobra
Plaats : Fornalutx
Afstand : 18 km
Stijgen : 500 m
Dalen : 700 m
Duur : 7 uur

We starten onze wandeling aan de Mirador de ses Barques van waaruit we een prachtig zicht hebben op Port de Sollèr en zijn haven.

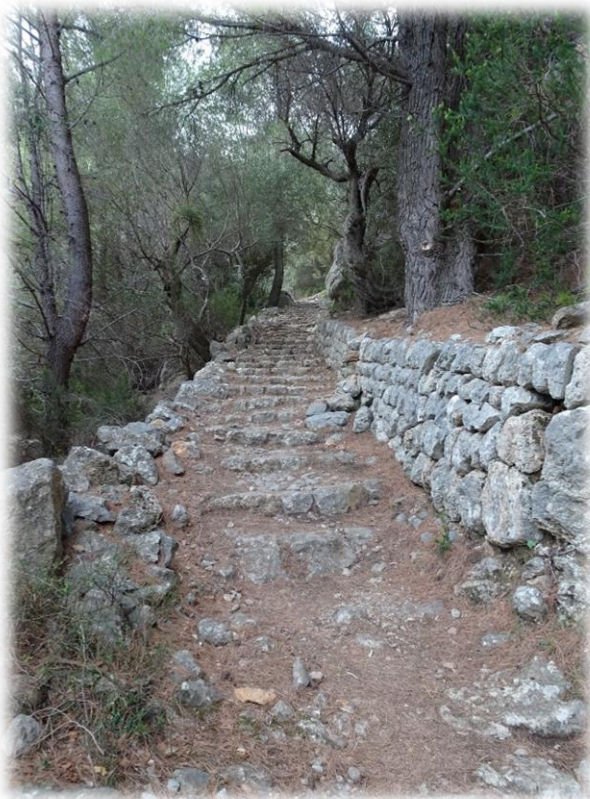

De Romeinen brachten zo'n 2.000 jaar geleden de olijfboom mee naar hier. Op Mallorca staan er tal van olijfbomen die ouder zijn dan duizend jaar. De Spaanse olijfboom zou tevens

behoren tot de meest ziekteongevoelige soort. Olijven worden niet vers van de boom gegeten. Ze worden eerst een jaar lang in een zoutwaterbadje gelegd om de bittere smaak te verwijderen.

Een paar vechtende geitenbokken. We staan er minutenlang op te kijken maar de bokken trekken zich daar niets van aan en doen rustig verder. Telkens springt er één bok in de hoogte en ramt daarna, met zijn hoorns, de hoorns van de andere bok. Dit maakt telkens een lawaai

dat ver te horen is. Geiten zijn in staat om zich in sobere omstandigheden heel goed te handhaven en voort te planten. Daarom werden zij vroeger vaak door arme mensen gehouden, in plaats van koeien. Zij eet graag gras, kruiden, groenten, plantenscheuten, bladeren en boomschors. Een geit is een herkauwer.

De steeneik is een boom uit de napjesdragersfamilie. Deze van nature in Zuid-Europa voorkomende, groenblijvende eik wordt veel aangeplant als sierboom en ter beschutting,

vooral in kuststreken. De boom is bestand tegen de zilte zeewind en de luchtvervuiling in de stad. In Nederland en Vlaanderen is de boom matig winterhard. De boom kan dertig meter hoog worden, maar blijft meestal veel lager.

In rotsachtige gebieden blijft de steeneik vaak struikvormig. De steeneik levert zeer hard, zwaar hout, in kleine afmetingen, dat azijnhout genoemd wordt, waarschijnlijk afgeleid van

azinheira, de naam van de boom in het Portugees. Het leent zich voor onderdelen die zwaar belast worden zoals in de wagenmakerij en in windmolens voor de kammen van de wielen.

Het hout wordt ook als brandhout zeer gewaardeerd. De vruchten van de steeneik zijn, wanneer ze zijn geroosterd, eetbaar. Verder worden ze in Spanje en Portugal gebruikt als

voer voor het Iberische varken, dat naar zeggen zijn smaak ontleent aan de eikels waarmee het wordt gevoerd.

De Cala de sa Calobra (Slangenbaai) dankt haar naam aan de als een slang in haarspeldbochten naar de zee omlaag kronkelende weg.

Sa Calobra heeft een prachtige baai, geweldige rotspartijen en helder blauw water. De stranden liggen in verschillende kloven, daarmee onderscheidt het zich van de andere stranden van Mallorca.

De aantrekkingskracht van het plaatsje is eigenlijk historisch gegroeid. In de vroege jaren van de 20e eeuw trokken gegoeden uit heel Europa naar Mallorca om er zorgeloos te genieten van de zon en het goede leven. Toen een wetenschapper ontdekte dat in de vallei naar het strandje Sa Calobra heel wat endemische planten groeiden, werd dit gauw een must see. Rijkelui die

afzakten naar Mallorca betaalden goed geld voor deze exclusieve excursie. Aangezien het strandje alleen met een bootje te bereiken was, haakten echter heel wat mensen af. Maar voor het lieve geld gingen, ook toen al, heel wat poorten open.

We keren terug naar Port de Sollèr met de boot. Onderweg zien we verschillende strandjes en prachtige rotspartijen.

Het gesteente in Mallorca bestaat vooral uit stuwingsgesteente maar deels ook uit lava van vroegere erupties.

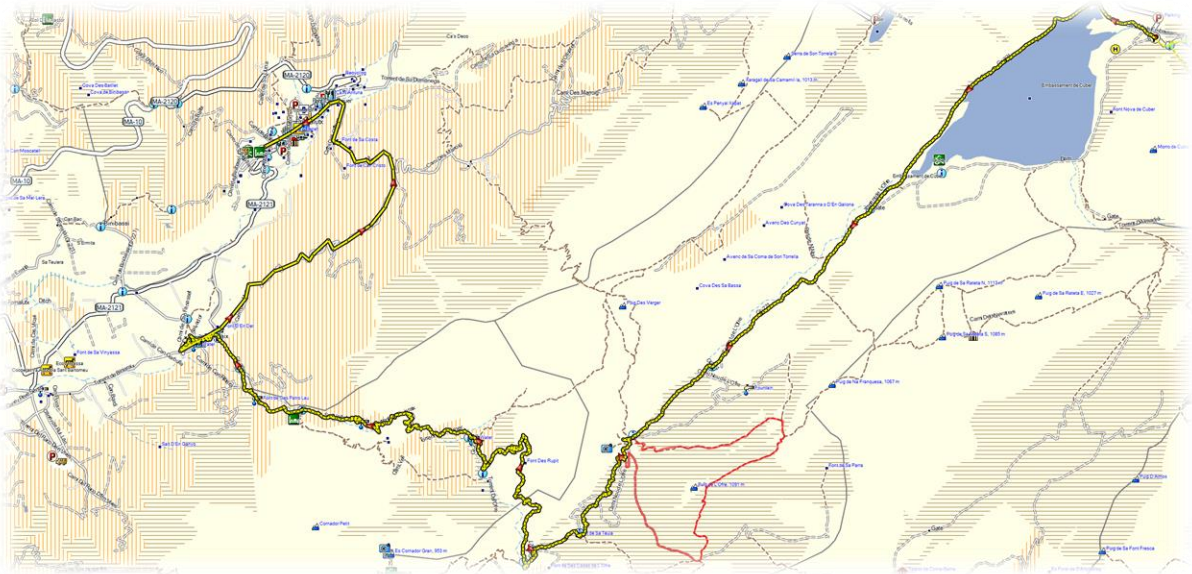

Vlak voor de haven van Port de Sollèr is er een vuurtoren met enkele gebouwen. Dit is militair domein.

Vrijdag 22 oktober 2021

Soort : Van het stuwmeer Cuber naar Fornalutx
Plaats : Fornalutx
Afstand : 15 km
Stijgen : 500 m
Dalen : 1.000 m
Duur : 7 uur

Er is maar één enkel GR pad in Mallorca, namelijk de GR 221. Deze is zowat 150 km lang en men kan het gehele traject afleggen in 8 etappes. Er zijn wel enkele refuges waar je kan

overnachten maar niet overal. Wie de gehele route wil doen dient dus af en toe wild te kamperen.

Een dode geit. Een natuurlijke dood gestorven of van de berg gevallen?

Een schaap kan een leeftijd van 15 tot 20 jaar halen, maar dit komt in de praktijk zelden voor: meestal worden ze veel eerder geslacht. Op hoge leeftijd verliest een schaap zijn tanden en kiezen waardoor het niet meer goed kan eten. Die gebruiken ze om gras en kruidachtigen af

te snijden, met een beweging zoals een tondeuse. Het grazen gaat dus heel anders dan bij de koe die het gras met zijn tong lostrekt. Een schaap eet daarom veel korter gras dan een koe, en een boer kan wel eerst koeien in een wei zetten en daarna schapen, maar nooit andersom.

Lastdieren zoals ezels worden vaak gebruikt in de bergen om, onder andere, goederen te transporteren. Ezels hebben een schofthoogte tussen 95 en 140 cm. Ze hebben lange oren, een pluim aan het eind van de staart, en een groot uithoudingsvermogen. Ze hebben een

grijze of bruinachtige vacht. De meeste wilde ezels vertonen de typische wildkleur, met een aalstreep. Deze aalstreep is ook bij de meeste gedomesticeerde ezels nog te zien. De onderzijde, de snuit en de flanken vertonen lichtere kleuren. Het geluid dat ezels maken noemt men: balken of iaën. Gedomesticeerde ezels zijn goed bruikbaar zowel als lastdier, als trekdier en als rijdier.

Het voordeel van gedomesticeerde ezels ten opzichte van paarden is dat zij kleiner zijn, beter bestand tegen extreme klimatologische omstandigheden en makkelijker te hanteren en te voeren. Vooral op bergpaden is hun tredzekerheid een voordeel. De reputatie van ezels dat zij eigenzinnige dieren zijn, heeft vooral te maken met hun bijzondere intelligentie en voorzichtigheid. Hun herkomst uit bergachtige omgevingen maakt dat zij bij gevaar compleet verstarren. Ze zijn daardoor niet met dwang te porren wanneer men ze wil aandrijven in

situaties waar zij gevaar in zien. De stress zal eerder hun halsstarrigheid vergroten. Is eenmaal hun vertrouwen gewonnen, dan tonen zij hun vriendelijke en volgzame aard.

"Een ezel stoot zich geen tweemaal aan dezelfde steen." De oorsprong van dit spreekwoord komt vermoedelijk voort uit de tredzekerheid van dit dier: een ezel die over een rotsachtige

weg loopt en met zijn voorpoot een steen aanstoot, zal nooit met zijn achterpoot diezelfde steen aanstoten.

Een bord onderweg laat ons zien welke vogels men in dit gebied kan aantreffen.

Een plaatselijke bergbewoner heeft boodschappen gedaan in het nabijgelegen dorp. Om zijn waren te vervoeren maakt hij gebruik van ezels. De man heeft onder andere twee bidons gas

mee, toiletpapier, verse groenten en andere etenswaren. De ezels dienen niet aangedreven te worden. Zij kennen de weg en volgen het baasje zonder morren.

Het wit betegelde kerkdak genesteld in de Biniraix-vallei is gebruikt op vele schilderijen en reclameaffiches voor het gebied. De witte toren aan de voet van de Tramuntana, omringd door bergen, is een tafereel dat door velen bekend en geliefd is.

Biniaraix heeft een café/bar met een buitenterras - een geweldige plek voor een vers geperst sinaasappelsap aan het einde van je wandeling. Klein is het misschien, maar bijzonder is het zeker.

De dadelpalm wordt op grote schaal aangeplant omwille van de eetbare vruchten, de dadels. Deze aanplant gebeurt reeds duizenden jaren. De plant wordt tot 15 à 25 meter hoog, waarbij meerdere stammen kunnen opschieten vanuit één en hetzelfde wortelstelsel. De bladeren zijn

samengesteld en kunnen tot 3 meter lang worden. Een dergelijk samengesteld blad bestaat uit ongeveer 150 deelbladeren, elk zo'n 30 cm lang en 2 cm breed.

De bestuiving van de bloemen geschiedt in natuurlijke omstandigheden door de wind; in moderne commerciële plantages gebeurt dit nagenoeg volledig manueel: hierbij levert één

mannelijke plant voldoende stuifmeel om 50 vrouwelijke bomen te bestuiven. Aangezien mannelijke planten nooit dadels dragen, is hun enige functie om de bloemen te bestuiven. Op bepaalde plantages worden helemaal geen mannelijke planten gekweekt: rond de bevruchtingstijd worden op lokale markten mannelijke bloemen te koop aangeboden.

Reeds van ver zien we het bergdorpje Fornalutx liggen.

Het authentieke bergdorp Fornalutx ligt hoog in het Tramuntana-gebergte met uitzicht op Sollèr. Vaak aangeduid als het 'mooiste dorp van Spanje', combineren de stenen gebouwen en

rode pannendaken met de geur van de omliggende sinaasappel- en citroenboomgaarden voor een traditionele, rustieke charme.

Het dorp zelf is ongetwijfeld de belangrijkste bezienswaardigheid. De kans om door de smalle straatjes te lopen, de architectuur en de traditionele schoonheid te bewonderen. Dit trekt

jaarlijks duizenden bezoekers. Het meest opvallende gebouw is het huidige stadhuis, met onder meer een 17e-eeuwse verdedigingstoren. De kerk is een andere must-see attractie, met de mix van de originele gotische kenmerken en barokke renovaties die een unieke mix creëren.

Op het dorpsplein zijn enkele mensen bezig met het maken van deeg. We weten echter niet wat het eindresultaat zal worden.